

82-62 754/18
(5A)Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и ХерцеговинеБрој: С1 З У 029152 18 У
Сарајево, 13.2.2020. године19-02-20
US-03 13 1 94 18

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек као чланова вијећа, уз судјеловање Станке Ђеклић као записничара, у управном спору тужиоца: Друштво за производњу, промет и услуге експорт-импорт План Плус д.о.о. Зеница, улица Др Хасана Муминагића број 2а, Зеница, којег заступа директор Берис Чанчар, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-754-9/18 од 21.06.2018. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Мостар, у управној ствари јавних набавки на нејавној сједници одржаној дана 13.2.2020. године, донио је следећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава, поништава се оспорено рјешење туженог број: ЈН2-03-07-1-754-9/18 од 21.6.2018. године и предмет враћа туженом на поновно рјешавање.

Тужени је дужан тужиоцу накнадити трошкове управног спора у износу од 100,00 КМ у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

Образложење

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-03-07-1-754-9/18 од 21.6.2018. године одбијена је тужиочева жалба изјављена против одлуке број: 20/1-12-5389 од 18.5.2018. године, у отвореном поступку јавне набавке канцеларијског материјала, уговорног органа ЈУ Кантонална болница Зеница и одбијен је захтјев за поврат уплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у износу од 2.000,00 КМ.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора, због погрешне примјене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања. У образложењу указује на погрешан

закључак тужене да жалба није допуштена у овој фази поступка, с обзиром да је у идентичном случају, у истој фази поступка, по истом питању, донио рјешење којим је усвојио жалбу у складу са својим овлашћењем из члана 103. Закона о јавним набавкама. Сматра да је тужени погрешно примијенио одредбу члана 54. став 9. ЗЈН, јер се уговорни орган у техничкој спецификацији предметног поступка позвао на робну марку тонера и кетрица-упућујући само на једног произвођача и користећи заштићене називе, без навођења израза „еквивалент“. Истиче да је тачком 13. ТД захтјевано посједовање и достављање оригиналне ауторизације од произвођача или главног дистрибутера понуђених роба, конкретно за тонере и кетрице произвођача Canon, Lexmark, HP и Epson, те се на тај начин врши фаворизовање произвођача који је уједно произвођач опреме, за коју су тонери намијењени, док је тржиште за сав други потрошни материјал затворено. Указује да дистрибутери потрошног материјала на које уговорни орган упућује потенцијалне понуђаче имају по једног заштићеног партнера, чиме су сви други онемогућени да добију ауторизацију и учествују као равноправан судионик. Надаље наводи да је у обрасцу за цијену понуде под тачком 58. тражен тонер за копир апарат Canon NP6317, те да је у контакту са овлашћеним дистрибутором „Avtera“ д.о.о. добио информацију да се тај тонер више не производи па се не може ни прибавити, а да је „Avtera“ д.о.о. дао ауторизацију за друга два понуђача, те се поставља питање како је дата ауторизација иза које се не може стати у погледу набавке појединих артикала. Указује да је техничка спецификација конципирана на начин да је у истом поступку обједињен потрошни кацеларијски материјал и потрошни материјал за принтере и копир апарате, а да ЗЈН налаже подјелу на лотове када се ради о производима различите врсте, а све са циљем осигурања максималне конкуренције. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени и заинтересована странка „Exclusive“ д.о.о. Зеница су предложили да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из следећих разлога:

Из стања списка и образложења оспореног рјешења произлази да је уговорни орган ЈУ Кантонална болница Зеница покренуо поступак јавне набавке канцеларијског материјала за који је обавјештење о набавци број: 669-1-1-117-3-156/18 објављено на порталу јавних набавки, те је наконведеног поступка дана 18.5.2018. године донио одлуку број: 20/1-12-5389, којом је као најповољнијег понуђача изабрао „Exclusive“ д.о.о. Зеница. Тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу коју је тужени оспореним рјешењем одбио као

неосновану, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да је жалилац пропустио изјавити жалбу против тендерске документације, чиме је изгубио право тражити испитивање усклађености тендерске документације са Законом о јавним набавкама у каснијој фази поступка.

Оваква одлука туженог је доведена у сумњу приговорима тужбе.

Законом о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“, број 39/14, у даљем тексту: ЗЈН) уређује се систем јавних набавки у Босни и Херцеговини, утврђују правила за поступке јавних набавки и то на начин да се дефинишу права, дужности, одговорности и правна заштита учесника у поступку јавне набавке, те надлежности Агенције за јавне набавке Босне и Херцеговине и Канцеларије за разматрање жалби Босне и Херцеговине (у даљем тексту: КРЖ). Ово значи да сваки учесник у поступку јавне набавке мора имати исти положај и могућности да под једнаким условима, не само учествује у поступку јавне набавке, него и да буде изабран као најповољнији понуђач. Под појмом јавна набавка, у смислу овог закона подразумијева се набавка роба, услуга или радова које проводи уговорни орган или секторски уговорни орган из члана 4. и 5. Закона о јавним набавкама, у складу са одредбама ЗЈН и подзаконским актима (члан 1. став 2. Закона о јавним набавкама). Одредбом члана 53. цитираног закона прописано је да је уговорни орган дужан припремити тендерску документацију у складу са одредбама овог закона и подзаконским актима и да у тендерској документацији даје потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, а који су кандидатима довољни за припрему захтјева за учешће, односно понуда на стварно конкурентској основи. Чланом 101.ЗЈН прописани су рокови за подношење жалбе у односу на поједине фазе поступка јавне набавке, док је чланом 103. истог закона уређено шта се сматра битним повредама поступка јавних набавки о којим Канцеларија за разматрање жалби води рачуна по службеној дужности. Према ставу 1 тачка а) наведеног члана, до поништења поступка у потпуности или дјелимично може довести и неусклађеност тендерске документације са материјалним прописом, која је довела до немогућности утврђивања основаности жалбених навода или која је довела до нарушавања основних принципа тог закона и незаконите додјеле уговора.

Тужени орган се није бавио, у оспореном акту, питањем евентуалне неусклађености тендерске документације са одредбама из члана 54. став 9. Закона о јавним набавкама, а у односу на приговор жалиоца да је тендерска документација, чланом 13, фаворизовала понуђаче који могу понудити кетрице и тонере тачно одређених жигова, те је из тог разлога и оспорени акт непотпун и незаконит. Тачно је, наиме, да Закон прописује рок у којем се може оспорити тендерска документација, али тај рок не утиче на обавезу тужене да по службеној дужности или када јој се укаже на могућу повреду, води

рачуна о евентуалним, апсолутно битним повредама Закона о јавним набавкама из члана 103. став 1. тачка а), а што је у конкретној правној ствари тужена пропустила учинити и што оспорено рјешење чини мањкавим.

Није основан тужбени приговор којим се указује да је уговорни орган био у обавези да конкретну јавну набавку подијели у више лотова. Наиме, чланом 16. Закона о јавним набавкама остављена је могућност уговорном органу да предмет јавне набавке подијели на лотове, што значи да не постоји обавеза подјеле на лотове, него право уговорног органа да то учини, уколико налази да би ефикасније провео одређену јавну набавку.

Одлучујући у захтјеву тужиоца за накнадом трошкова спора, Суд је нашао да тужиоцу припада право накнаде трошкова који се односе на накнаду за судску таксу на тужбу, сходно члану 22. Тарифе број 3. тачка 1. Закона о судским таксама у поступку пред Судом БиХ („Службени гласник БиХ“, број: 39/03) у износу од 100,00 КМ.

На основу изложеног овај суд је примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ЗАПИСНИЧАР
Станка Ђеклић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Давор Жилић

